

efterlønsydelsen, får deres penge tilbage forrentet.

Det er jo lige præcis ikke en skat. En skat er jo kendetegnet ved, at man indbetaler et beløb, og som regel får man ikke noget tilbage, eller også er det et omfordelt beløb. Den nye ATP-ordning, hvor alle indbetaler 1 pct. af deres bruttoløn, men får gennemsnitsbeløbet tilbage, er en skat. Det her er ikke en skat. Det beløb, som man over årene indbetaler, får man tilbage enten som efterløn eller som en bonus, hvis man ikke går på efterløn.

Til hr. Poul Erik Dyrlund. Vi har jo ikke det synspunkt, og det ved hr. Poul Erik Dyrlund også, at det er et mål, at nogle skal nedslides. Vi ønsker vel alle, at der er et godt arbejdsmiljø, at man går glad på arbejde og kommer godt hjem, at man undgår ulykker, og at man undgår sygdom. Det er vel et fælles ønske for alle.

Men dér, hvor vi ikke er enige, er, om arbejdsmiljøloven skal gælde for, hvad folk må i deres eget hjem, om de må udskifte tagplader, og om det er rimeligt, at man bliver antastet af politiet og lagt i håndjern, som det skete for en tidligere skolelærer. Det mener vi ikke, det er. Friheden til selv at bestemme må gå forud for, hvad Folketinget i øvrigt måtte mene skal gælde for almindelige arbejdspladser.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti er godt tilfreds med den finanslovaftale, det lykkedes at indgå.

Vi fremlagde vores forslag, som var bedre, og som var mere fremadrettede. Vi havde på en række områder gerne set, at man var gået videre, og havde også gerne set aftalen indeholde andre elementer. Når seks partier skal blive enige, er der grænser for indflydelsen, men vi er tilfreds med, at vores 16 mandater fik solid indflydelse.

Behandlingsgarantien på sygehusene er et skridt i den rigtige retning. Vi havde gerne set, at den aftale, der blev indgået, omfattede også andet end livstruende sygdomme. Vi vil arbejde på, at behandlingsgarantien i fremtiden ikke alene skal omfatte livstruende sygdomme, men også sygdomme, der forringer ens livskvalitet, det kan f.eks. være garanti for hofte- eller knæoperation eller operation for grå stær.

Muligheden for at blive behandlet på et priathospital, hvis det offentlige sygehus ikke magter at opgaven, er nu en realitet med den indgåede aftale. Der er herved åbnet op for nye

muligheder, og vi synes, at aftalen på sygehusområdet er rigtig god.

Der er også givet indrømmelser på erhvervsområdet: Afskaffelse af arbejdsmarkedsbidrag for år 2000 og lempelser ved generationsskifte. Det sidste er ganske væsentligt for de mange tusinde virksomheder, der står over for et generationsskifte.

Det Konservative Folkeparti har længe ønsket, at der blev taget skridt til opførelse af et nyt fængsel. Med dette forlig er det nu sket, og det er overordentlig positivt, at der nu for alvor kan gøres noget ved problemerne med de stærke fanger.

Med aftalen i øvrigt er der nu sat handling bag ordene, hvad angår den velfærdsdiskussion, som vi længe har efterlyst. Arbejdsmarkedsreformen og ændringerne i efterlønnen er tiltrængte reformer, for det er nødvendigt at sikre, at der er tilstrækkelig arbejdskraft til rådighed. Problemet er der allerede nu på visse fagområder, men problemerne bliver på lang sigt større, som det også fremgår af den seneste vismandsrapport.

Befolkningssammensætningen ændrer sig; det er en kendsgerning. Der bliver flere ældre og færre yngre til at forsørge de ældre. Derfor skal vi også alle sammen arbejde længere. Det er nødvendigt, hvis vores samfund ikke skal bukke under for et stadig stigende skattetryk. Det er højt nok, som det er, og vores ambition er, at det på sigt skal sænkes.

Den debat, der er opstået i kølvandet på finanslovaftalen, forskrækker ikke Det Konservative Folkeparti. Socialdemokratiet har måttet tage mange øretæver, efter vores opfattelse først og fremmest på grund af stilen, men det viser klarere end noget andet, hvor vanskeligt det er at reformere og forny det danske velfærdssamfund, når det drejer sig om vel-erhvervede rettigheder.

Læren må være, at større ændringer i vores samfund skal varsles i god tid. Det nytter ikke noget at fortie tingene. Man skal sige det, som det er.

Der er intet at sige til, at denne diskussion gør indtryk i Socialdemokratiet, men jeg vil tillade mig at løfte en advarende pegefinger. Uanset de sidste ugers debat bør Socialdemokratiet i de kommende år ikke lade sig friste af lokketoner fra den politiske venstrefløj. Aftalen om pinsepakken viser, hvor galt det kan gå, når man holder sig til Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.